אלמא מרים ירחת מינן. וא"ת דילמא משום דלאיה לאשוה קרי ליה תוך ימי נדה "ופרס" דדייק מדקאמר קובעת תוך ימי נדותה משמע דפעמ ג' דהוא הקביעות (ד) הוי כימי נדתה אלמא חשיב כאילו לאתה ריש ירחת והקשה לו ריב"א דלמה לא תיקן לו כגון שראתה ריש ירחת וה' בירחת שלמה זימני דהשתא הוי ממש תוך ימי נדתה וקבעה וסת ודיה שעתה אם שראתה בתמנא בירחת על חדש ד' לו שלהיכה לפרוש מבעלה כל ה' בירחת עד שתעקור וסתה ג' פעמים והשיבו רש"י משום דנפ"ק (נעיל דף יח.) מוקמינן דד' יומן במעיין סתום משום דפריך אמתניתין דהתם דקתני דבימי נדתה אינה צריכה בדיקה ולבדוק דלמא קבעה לה וסת כרבי יוחנן ולכך המקשה אוקי הכא מילתיה דר' יוחנן במעיין סתום שראתה בג' ה' בירחת ולא בריש ירחת דראתה שליטים היא ממעיין סתום ומתניתין דפ"ק (שם דף יח.) כגון שראתה תרי זימני ריש ירחת וה' בירחת ובשליטים כי ראתה ריש ירחת לא שבדוק בה בירחת שאינו שראתה לא קבעי' לה וסת דמעיין פתוח הוא אבל פעם ראשונה ושניה בודקת בימי נדה שמא שראתה בג' בה' בירחת ולא בריש ירחת ולהכי לא הוה מצי לשנויי כגון דראתה ג' זימני ריש ירחת וה' בירחת דא"כ הוה ליה מעיין פתוח אלא משום כגון שראתה תרי זימני ריש ירחת לאוד דהוי מעיין סתום וכו' נמי אע"ג דכבר ראתה בכ"ה מה שראתה בריש ירחת חשיב מעיין סתום כדמשני דהא דאקשי בכ"ה דמיס יתרים הוא דאתוספו בה ועוד גראה לפרש דהכא דייק דחשיב כאילו ראתה בג' בריש ירחת דאי לאו הכי אמאי קבעה לה וסת אלא דאיהו מעין אחרות שבאו בימי נדותה ומיהו תימה לעמר "כיון כדמעיקרא נקטה וחשיב כאילו ראתה ריש ירחת כיון דאמתי לא קבעה לה וסת בריש ירחת דלא דמי להתם דלעיל דכבר קביע לה וסת לכ"ב כדקאמר היתה למודה לראות וגראה לפרש דמיירי כגון שראתה ג' זמני בריש ירחת וה' בירחת ואין לתוס אם אין הש"ס מוכיר אלמא דזמני דה"ג בפ"ק (שם דף יח.) לא קאמר אלמא זימני גבי קפלה וראתה והשתא דנקט השתא חזאי בה' בירחת ובריש ירחת לא חזאי לא משום דע"י ראייה זו הוא קבעה לה וסת דהא קבעה לה כבר מג' זימני קמאי אלא לומר לך שדיה שעתה בראייה זו כרבי חוסא דאמר בפ"ק (נעיל דף ה.) דאין דיה שעתה אלא בשעה וסת דוקא ומיהו אף בלא ראתה השתא הוה מצי למימר דקבעה לה וסת לענין שאסורה בה' בירחת עד שתעקור הוסת ג' פעמים והשתא מוכח אמ"ג דכרביעי לא חזאי ריש ירחת קבעה לה וסת בה' בירחת משום דכיון שראתה ג' זימני ה' בירחת גם בחדש ד' חשוב כאילו ראתה ריש ירחת וה"ל כ"ב מכ"ב מינן והוי מצי למימר ולימעמיך דאוקמיה מילתיה דר' יוחנן במעיין פתוח מ"מ מקשה מתני' דפ"ק (שם דף יח.) דקתני דאינה בודקת בימי נדה מ"מ הא חשיב מעיין סתום ומעיין פתוח יפרש כמו שפירש"י בנשען מני בפ"ק (שם יח.) שראתה אבג"ד ובכהי מיירי מתני דהתם דבהכי לא קבעה לה וסתה:

ומאמר רב יהודה אמר שמואל ל"ש אלא ט"ו לטבילתה שהן כ"ב לראייתה ושינתה ליום כ"ז דכי הדרי ואתו עשרין ותרתי קיימא לה בתוך ימי זיבתה וקתני זה וזה אסורין אלמא "דחיישינן לה וקסבר רב פפא עשרין ותרתין מעשרין ותרתין מנינן נדה ופתחה מעשרין וז' מנינן א"ל רב הונא בריה דרב יהושע לרב פפא ממאי, דלמא עשרין ותרתין נמי מעשרין וז' מנינן דכי הדרי ואתו עשרין ותרתין קיימא לה בתוך ימי נדותה, וה"נ מסתברא דאין לא חיימא הכי האי תרנגולתא דרמיא יומא וכבשה יומא ורמיא יומא וכבשה יומא וכבשה תרי יומי ורמיא חד יומא, כי הדרה נקטה, כדלקמיה נקטה אי כדמעיקרא נקטה, על כרחך כדלקמיה נקטה א"ל רב פפא אלא הא דאמר ר"ל *אשה קובעת לה וסת בתוך ימי זיבתה ואין אשה קובעת לה וסת בתוך ימי נדותה ורבי יוחנן אמר אשה קובעת לה וסת בתוך ימי נדותה ה"ד לאו כגון דחזאי ריש ירחא וחמשא בירחא, וריש ירחא וחמשא בירחא, והשתא חזאי בחמשא בירחא, ובריש ירחא לא חזאי וקאמר אשה קובעת לה וסת בתוך ימי נדותה, אלמא מריש ירחא מינא? א"ל לא, הכי א"ר יוחנן כגון דחזאי ריש ירחא וריש ירחא ועשרין וחמשה בירחא וריש ירחא דאמרינן דמי יתירי הוא דאתוספו בה וכן כי אתא רבין וכל נחותי ימא אמרוה כרב הונא בריה דרב יהושע:

הדרן עלך בנות כותים

לקבל ימי טהרתה ולמהר ימי ראייתה כדי שיבא לפי חשבון של תחלה אלא חוזרת וקובעת כ"ב ליום שראתה: **דאמר"ם פמי מרגולתא דרמיא יומא וכבשה יומא ורמיא יומא, וכבשה יומא וכבשה תרי יומי ורמיא יומא כי הדרה נקטה** (ג) **כדלקמן נקטה כו'.** כלומר תרנגולת הרגילה להטיל ביצה היום ולעמוד למחר ולהטיל יום ג' ולעמוד יום ד' ושינתה וסתה ועמדה מלדת יום ה' עם יום ד' דהוו להו תרי יומי ורמיא יום שני כי הדרה נקטה אם היא חוזרת למנהגה להטיל יום ולעמוד יום: **כדלקמיה נקטה.** מעכשיו היא חוזרת למנהג כגון שעמדה יום ג' שחר יום ו' שהטילה ומעלת יום שמיני: **אי כדמעיקרא נקטה.** לפי חשבון שהיתה רגילה להטיל מתחלה שהיתה רגילה לילד בה' ולעמוד בו' ולהטיל בז' ולעמוד בח' השתא מעילה יום ז' עם ו' כנגד ב' ימים שעמדה כדי שתעמוד ביום ח' כפי שהיתה רגילה לחשבון הראשון: **על כרחך כדלקמיה נקטה.** והא אמה נמי כשחוזרת לוסתה לראות ליום כ"ב לא לפי חשבון הראשון אלא ליום כ"ב לראייתה הלכך הא יומא הוא דאמרינן: **א"ל רב פפא אלא הא דאמר ר"ל אין אשה קובעת לה וסת בתוך ימי נדותה.** בימים שהיא נדה כדבעינן לפרושי מילתא דרבי יוחנן דחזאי ריש ירחא וה' בירחא וריש ירחא וה' בירחא והשתא חזאי בה' בירחא דהוו להו ג' זימני בה' בירחא ומעכשיו יהיה לה וסת בה' בחדש, וריש לקיש לא הוה וסת דהא תרי זימני קמאי לה' בירחא ול